

Haleluja.

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné. Kdo vyličí bohatýrské činy Hospodina, kdo rozhlásí všechnu chválu o něm? Blaze těm, kteří se drží práva, tomu, kdo si v každém čase vede spravedlivě. Hospodine, rozpomeň se na mě pro přízeň, již svůj lid zahrnuješ, navštiv mě svou spásou, abych směl spatřit dobro tvých vyvolených, abych se radoval radosti národa tvého, abych společně s tvým dědictvím o tobě s chloubou mluvil. Zhřesili jsme už se svými otcí, provinili jsme se, svévolně si vedli. Naši otcové v Egyptě nepochopili tvé divy, tvé hojné milosrdenství si nepřipomínali, vzepřeli se při moři, při moři Rákosovém. On však je zachránil pro své jméno, aby v známost uvedl svou bohatýrskou sílu. Obořil se na Rákosové moře a vyschlo, propastnými tůněmi je vedl jako poušti. Zachránil je z rukou toho, kdo je nenáviděl, vykoupil je z rukou nepřítele. Jejich protivníky přikryly vody, nezůstal z nich ani jeden. Tehdy uvěřili jeho slovům, do zpěvu se dali k jeho chvále. Rychle však na jeho činy zapomněli, nečekali trpělivě na jeho pokyn. Chtivostí se dali strhnout v poušti, pokoušeli Boha v pustém kraji. On jim splnil jejich prosbu, ale stihl je pak úbytěmi. V táboře žárlili na Mojžíše, na Árona, jenž byl Hospodinův svatý; tu se rozevřela země, Dátana pohltila a přikryla Abirámuův spolek. Proti jejich spolku vyšlehl oheň, svévolníky sežehl plamen. Na Chorébu udělali býčka, klaněli se slité modle, zaměnili svoji Slávu za podobu býka, býložravce. Zapomněli na Boha, svou spásu, který v Egyptě konal tak velké věci, v zemi Chámově úžasné divy, bázeň vzbuzující činy u Rákosového moře. Už vyhlásil jejich vyhlazení, ale Mojžíš, jeho vyvolený, postavil se před ním do trhliny a odvrátil jeho zkázonosné rozhořčení. Přezádoací zem si zprotivili, nevěřili jeho slovu, zehrali v svých stanech, Hospodina neposlechli. Pozvedl k přísaze proti nim svou ruku, že je v té

poušti nechá padnout, že jejich símě rozhodí mezi pronárody, že je rozpráší do všech zemí. Pak se spráhli s Baal-peórem, jedli při obětních hodech k počtě mrtvých model. Svým jednáním uráželi Hospodina, proto je postihla pohroma. Povstal Pinchas k vykonání soudu, pohroma se zastavila; bylo mu to připočteno jako spravedlnost až navěky, do všech pokolení. U Meribských vod ho rozlitali, kvůli nim zle pochodil i Mojžíš, neboť se vzepřeli jeho duchu, jeho rty pronesly nerozvážnost.

Nevyhladili národy, o nichž Hospodin mluvil, smísili se s pronárody, učili se dělat to, co ony. Sloužili jejich modlářským stvůrám a ty se jim staly léčkou; obětovali své syny a své dcery bésům. Nevinnou krev proléváli, krev svých synů a dcer, které obětovali modlářským stvůrám Kenaanu; proléváním krve zhanobili zemi. Tak se poskvrnili svými činy, svým jednáním porušili věrnost. Hospodin vzplál hněvem proti svému lidu, svoje dědictví si zhnusil, vydal je do rukou pronárodů, vládli jim ti, kdo je měli v nenávisti. Utiskovali je jejich nepřátelé, byli jimi pokořeni, dostali se do područí. Mnohokrát

je vysvobodil; svými nápady však vzpírali se opět, ale na svou nepravost jen dopláceli. On jejich soužení viděl, slyšel jejich bédování, kvůli nim si připomínal svoji smlouvu, ve svém velkém milosrdenství měl s nimi soucit. Dal jim dojít slitování u všech, kteří je odvěkli do zajetí. Hospodine, zachraň nás, náš Bože, shromáždí nás z pronárodů, tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu, budeme tě chválit chvalo zpěvem.

Požehnan bud' Hospodin, Bůh Izraele, od věků až na věky!
A všechen lid ať řekne: "Amen."

Haleluja.